

HISTORIA SZKOŁY

1939 – 1948

Szkolnictwo zawodowe w Rogoźnie istniało od 1919 roku. Rok 1939 przerwał i zniweczył 20 letni dorobek szkoły zawodowej. Z rąk okupanta zginęło kilku nauczycieli, a młodzież szkolna została rozproszona i wykorzystana przez okupanta do prac na roli. Publiczna Średnia Szkoła Zawodowa wznowiła swoją działalność 19 lutego 1945 r. a normalna nauka rozpoczęła się 11 czerwca 1945 r. w gmachu na ul. Kotlarskiej. Kierownikiem szkoły został Kosicki Józef. Szkołę stanowiły wówczas 2 klasy:

Ia - obróbki drzewa, spożywców i innych licząca 37 uczniów.

Ib - metalowców – licząca 41 uczniów.

Każda klasa uczyła się po 10 godz. tygodniowo. W kolejnym roku szkolnym 1945/46 utworzono już 3 klasy, a ogólna liczba uczniów wynosiła 93. 15 marca 1946 roku z inicjatywy burmistrza odbyło się zebranie wszystkich mistrzów jak i przedstawicieli przedsiębiorstw państwowych. Na zebraniu utworzono zarząd, którego zadaniem było objęcie opieką materialną i moralną szkoły zawodowej.

24 marca 1946 roku za zgodą Kuratorium 8 uczniów Szkoły Doksztalcania Zawodowego stanęło do egzaminu eksternów i zdało go z wynikiem pomyślnym. Kształceniem praktycznym uczniów szkoły zawodowej zajmowały się zarówno prywatne warsztaty, których w maju 1946 roku zarejestrowano 93 (kształciły one 54 uczniów), oraz przedsiębiorstwa państwowe, zatrudniające 242 pracowników w tym 42 uczniów. Kolejne lata powojenne to stopniowa odbudowa bazy szkoły i wzrost liczebny oddziałów. W 1947 roku istniało 7 klas (180 uczniów). 1 września 1948 roku szkoła zawodowa rozpoczęła rok szkolny we własnym budynku na ulicy Wielkiej Poznańskiej.

1949 – 1952

Rok 1949 przyniósł wybory Komitetu Rodzicielskiego oraz utworzenie Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego, któremu zaczęła podlegać rogozińska szkoła zawodowa. Działalność kulturalna szkoły, to okolicznościowe akademie (głównie o charakterze propagandowym), wieczorki i zabawy szkolne. Działało Szkolne Koło Odbudowy Warszawy, koło OMTR, ZMP, ZWM. W roku szkolnym 1950/51 nastąpiły zmiany w personelu nauczycielskim, oraz administracyjnym szkoły. Zwolniony został dyrektor Kosicki Józef a na jego miejsce powołany został Skowronek Franciszek. Szkoła wzbogaciła się o własne warsztaty szkolne ślusarsko mechaniczne, w których młodzież mogła uczyć się zawodu. W warsztatach zatrudnionych zostało 48 uczniów. W związku z napływem młodzieży z innych miejscowości utworzono internat męski na 20 uczniów. W tym samym roku 1950 przyznane zostały pierwsze stypendia dla uczniów internatu i tak zwane stypendia odzieżowe. 1 stycznia 1951 roku nastąpiło upaństwowienie szkoły i nadanie jej nazwy Państwowa Średnia Szkoła Zawodowa. Od 1 września 1951 roku

do szkoły uczęszczała tylko ta młodzież, która odbywała praktykę zawodu w warsztatach szkolnych. Ponieważ przy szkole zorganizowano warsztaty metalowe (ślusarskie) dlatego urzędowa nazwa szkoły brzmiała: Zasadnicza Szkoła Metalowa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego w Rogoźnie Wlkp. Ze względu na duże zainteresowania szkołą powstał problem noclegów dla uczniów. Jedną z sal lekcyjnych przeznaczono na sypialnię a kilku uczniów umieszczono w internacie liceum ogólnokształcącego i na stancjach. W szkole utworzono również bibliotekę i czytelnię. Młodzież wyjeżdżała na wycieczki np. do fabryki samochodów osobowych na Żeraniu, prezentowała swój dorobek na licznych wystawach, często wygrywała liczne konkursy zawodowe.

1953 – 1962

1 stycznia 1953 roku przeniesiony został na równorzędne stanowisko dyrektor Franciszek Skowronek, a nowym dyrektorem został Kaczmarek Roman. Od 7.I w szkole zorganizowano internat z kuchnią, a 12 maja 1953 roku zapadła decyzja o przebudowie byłego więzienia na internat. Budynek ten znajdował się na Placu Karola Marcinkowskiego. Rok 1954 to ożywienie życia sportowego szkoły. W wyniku reorganizacji

szkoła została członkiem Zrzeszenia Sportowego „Zryw”, wybrała władze nowego koła sportowego i opracowała plan pracy. Współzawodnictwo dominowało zarówno na polu sportowym jak i zawodowym. Lata 50-te to okres rozbudowy i modernizacji szkoły i warsztatów szkolnych. W klasach rozprowadzono wodę, urządzono umywalnię, rozbudowano pomieszczenia gospodarcze. Większość prac wykonywała młodzież szkolna. Poza pracą i nauką uczniowie korzystali z licznych wycieczek po kraju i letnich akcji wypoczynkowych. W 1957 roku szkoła utworzyła klasę pierwszą dla pracujących. Nauka odbywała się dwa razy w tygodniu: w poniedziałki i wtorki od 8.00 do 13.30. Były to dwie grupy zawodowo-metalowa i drzewna. W tym samym roku 14 listopada rozpoczęła działalność drużyna harcerska i po raz pierwszy w szkole obchodzono Dzień Nauczyciela. 1 września 1958 roku powstała filia Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Czarnkowie, w której otwarto jedną klasę pierwszą dla młodzieży pracującej. Oddano też do użytku wykończoną halę warsztatową i spawalnię. W 1959 zaczynają działalność kolejne filie szkoły z klasami dla pracujących w Obornikach i Murowanej Goślinie. Od września 1960 roku w szkole zawodowej rozpoczęli naukę słuchacze pięcioletniego Technikum Mechaniczno-Elektrycznego dla pracujących w Poznaniu. Rogoźno stanowiło filię poznańskiej szkoły.

1963 – 1971

3 września 1963 roku naukę w ZSZ w Rogoźnie i w filiach szkoły rozpoczęło 20 klas, w tym 6 młodzieżowych i 2 sprzedawców sklepowych. Od września 1968 r. naukę rozpoczęła klasa murarska. 16 listopada po raz kolejny w szkole zorganizowano uroczystość obchodów Dnia Nauczyciela, która „wypada z roku na rok coraz okazalej”. W 1964 r. przeprowadzono kolejne remonty w internacie, m.in. podłączono ciepłą wodę. Rozpoczął się też remont kapitalny hali warsztatowej obróbki mechanicznej. W czerwcu 1964r. szkołę ukończyło 39 ślusarzy, oraz 33 tokarzy. W maju 1966 r. oddano do użytku halę warsztatową nr 2 i świetlicę szkolną na przystani LOK z pełnym wyposażeniem. Rozpoczęto też budowę pomieszczenia na modelarnię oraz remont łodzi. Sfinansowania tego przedsięwzięcia podjął się WKKF z dochodów TOTO-LOTKA. 18 lutego 1967 r. Międzyszkolny Ośrodek Sportów Wodnych przy ZSZ w Rogoźnie brał udział w Międzynarodowych Zawodach Bojerowych w Giżycku. W marcu 1967 r. rozpoczęto prace przy budowie hali warsztatowej, kuźni, spawalni, umywalni i szatni. Od września 1968 r. naukę rozpoczęła klasa murarska. 15 lipca 1969 r. decyzją KOSP połączono Zasadniczą Szkołę Zawodową z Technikum Mechanicznym, które mieściło się w budynku dawnego

Seminarium Nauczycielskiego na ulicy Dojazdowej (obecnie II A.W.P.). Dyrektorem naczelnym mianowano dotychczasowego dyrektora ZSZ Romana Kaczmarka, a zastępcą Zygmunta Dudzińskiego. Byłą Zasadniczą Szkołę Zawodową na ulicy Wielko Poznańskiej przeznaczono do przebudowy na budynek mieszkalny. 2 września 1969 r. odbyło się uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego dla obu połączonych szkół, na którym obecny był naczelnik wydziału Szkół Zawodowych KOSP – E. Szymański.

W czerwcu 1965 roku Kuratorium Okręgu Szkolnego, za zgodą Ministerstwa Oświaty, powołało w miejsce likwidowanego Liceum Pedagogicznego w Rogoźnie, Technikum Mechaniczne. W roku szkolnym 1965/66 rozpoczęły naukę dwie klasy pierwsze. Jeden oddział o specjalności - budowa maszyn, oraz jeden oddział - obróbka skrawaniem. Organizację i kierownictwo nowo powstałej szkoły, Kuratorium powierzyło dotychczasowemu dyrektorowi Liceum Pedagogicznego, Czesławowi Lewandowskiemu. W ten sposób, od 1 września 1965 roku, budynek przy ulicy Dojazdowej 1 stał się siedzibą dwóch szkół o zupełnie odmiennych profilach. W nowo zorganizowanym technikum, przedmiotów ogólnokształcących uczyli etatowi nauczyciele z LP, a przedmiotów zawodowych inżynierowie dochodzący z „Rofamy”. Od 1 października 1965 roku, decyzją kuratorium, zostało powołane także Technikum Mechaniczne dla Pracujących ze specjalnością „obróbka skrawaniem”. W klasie pierwszej tego technikum rozpoczęło naukę 42 uczniów - przeważnie pracowników „Rofamy”. Było to technikum 3-letnie na podbudowie ZSZ. Zajęcia warsztatowe dla pierwszych klas technikum młodzieżowego odbywały się w warsztatach Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Rogoźnie. Między obydwoma szkołami istniała ścisła współpraca, szczególnie

w sferze wychowawczej i zajęć pozalekcyjnych. Od 1967 roku Technikum rozpoczęło realizację reformy szkolnictwa, która dotyczyła zmiany programów nauczania. Wygasła też rekrutacja do Technikum dla Pracujących w Rogoźnie, z powodu małej liczby kandydatów. Utworzono jednak filię Technikum dla Pracujących w Wągrowcu. W dniach od 30 maja do 8 czerwca 1968 roku, odbyła się pierwsza matura w Technikum Mechanicznym dla Pracujących. Od 1968 r. rozpoczęto adaptację pawilonu do zajęć technicznych, w którym utworzono pracownię rysunku technicznego i pracownię technologii.

Rok 1969 miał szczególny charakter w dziejach szkoły. Skończył się okres istnienia trzech szkół, w tym dwóch stanowiących całość przez ostatnie 4 lata. Zakończyło swoją działalność Liceum Pedagogiczne i zostały połączone Technikum Mechaniczne i Zasadnicza Szkoła Zawodowa. Siedzibą Zespołu Szkół Zawodowych stał się budynek, w którym szkoła funkcjonuje do dnia dzisiejszego.

Technikum Mechaniczne kształciło techników-mechaników przez 30 lat i wyedukowało 780 specjalistów. 30 października o godz. 4:00 w szkole wybuchł pożar, w wyniku którego spłonęła część nad aulą i częściowemu uszkodzeniu uległ strop szkoły. Do odbudowy przystąpiono już 25 listopada.

1970-1979

Od 1 września 1970 r. otwarta została 1 klasa 3 – letniego technikum mechanicznego po II klasie liceum ogólnokształcącego, do której rekrutowano młodzież z całej Polski. Pierwsza matura dla absolwentów 5-letniego technikum młodzieżowego odbyła się 10 maja 1970 roku. Przystąpiło do niej 56 maturzystów. W tym samym roku powstał

nauczycielski zespół wokalny-muzyczny „Przemysławki” pod kierownictwem Edmunda Korybalskiego i Szkolna Orkiestra Dęta. Tragedią dla szkoły był kolejny pożar tej samej części budynku, który dokonał jeszcze poważniejszych zniszczeń. Przyczyną pożaru było zaproszenie ognia przez robotników pracujących przy odbudowie. Ostatecznie odbudowano spaloną część szkoły i oddano do użytku 20 grudnia 1971 r. W odbudowanej części powstały trzy pracownie rysunkowe i technologiczne. Jednak okazały gmach szkoły utracił swój pierwotny kształt architektoniczny. W szkole odbywały się liczne konkursy. Jednym z bardziej oryginalnych były Wojewódzkie Eliminacje Młodzieżowego Teleturnieju Marynistycznego zorganizowanego przez LOK pod hasłem „Polska leży nad Bałtykiem”. Konkurs miał miejsce 8 i 9 czerwca 1972 r. Do ważniejszych wydarzeń należy też zaliczyć budowę 12 rodzinnego Domu Nauczyciela”, którą rozpoczęto w 1972 r. a odebrano do użytku 10 grudnia 1973 r. 30 lipca 1975 roku odszedł na emeryturę dyr. Roman Kaczmarek, a od 1 września stanowisko to objął Czesław Lewandowski. Zastępcą został Bogdan Pleśniarski. W roku szkolnym 1975/76 naukę rozpoczęło 850 uczniów – 14 oddziałów ZSZ, 3 oddziały technikum 5-letniego, 3 oddziały technikum 3-letniego, 2 oddziały liceum zawodowego, oraz 6 oddziałów technikum dla pracujących (w tym 3 klasy filialne w Wągrowcu). Kolejne lata siedemdziesiąte to kompleksowa wizytacja szkoły przez wizytatorów KOW w Pile, budowa drugiego „Domu Nauczyciela” – 1977 r., odrestaurowanie auli szkoły i zorganizowanie Zaocznego Technikum Zawodowego –specjalność meblarstwo. W roku szkolnym 1977/78 zgłosiło się ponad 100 kandydatów i w ciągu trzech lat ukończyło 36 absolwentów.

1980 – 1984

Sierpień 1980 roku to kolejna zmiana na stanowisku dyrektora. Po 35 latach pracy nauczycielskiej, w tym 20 lat pracy dyrektorskiej, na emeryturę przeszedł dyrektor Lewandowski a funkcję tę objął Stefan Kołodziejczak. Na stanowisko drugiego zastępcy (obok dotychczas pełniącego te obowiązki Bogdana Pleśniarskiego) została powołana Jadwiga Mrowicka. Od 1982 roku, ze względu na brak naboru przestało istnieć 3 letnie Technikum Mechaniczne i Liceum Zawodowe. W roku szkolnym 1983/84 po raz pierwszy przyjęto uczniów do klasy specjalnej w zawodzie stolarz. Naukę rozpoczęło 11 uczniów upośledzonych w stopniu lekkim. Ważnym wydarzeniem w kulturalnym życiu szkoły był „Przegląd Zespołów Rockowych” z terenu Rogoźna, Wągrowca i okolic. Jak podaje ówczesna Kronika „Było bardzo głośno, ale wbrew obawom nie było innych ekscesów.”

1985 – 1990

W roku szkolnym 1985/86 zorganizowano pierwsze zajęcia kursu pedagogicznego dla instruktorów praktycznej nauki zawodu w zakładach pracy. Zajęcia odbywały się w soboty i niedziele. Życie kulturalne szkoły to okolicznościowe akademie, koncerty, wieczorki poetyckie, spektakle teatralne wystawiane w auli m.in. przez teatr z Gniezna.

W grudniu 1988 roku młodzież szkoły brała czynny udział w przeprowadzaniu Narodowego Spisu Powszechnego. Udział młodzieży został bardzo wysoko oceniony przez władze miasta. 26 lutego 1989 roku w szkole został przeprowadzony plebiscyt, w wyniku którego młodzież wybrała na patrona szkoły Hipolita Cegielskiego. Zorganizowano też konkurs plastyczny, który rozpoczął cykl działań poświęconych

przybliżeniu sylwetki przyszłego patrona szkoły. 12 stycznia 1990 roku w Zespole Szkół Zawodowych odbyła się uroczystość nadania imienia szkole i wręczenia sztandaru. Tego dnia szkoła przyjęła nazwę: Zespół Szkół Zawodowych im. Hipolita Cegielskiego. Od tej pory tradycją stały się obchody Dnia Patrona, które mają miejsce każdego roku.

1995 – 2004

Od 1 września 1995 roku w szkole zaczęło działać Technikum Ochrony Środowiska. Naukę po 5 letnim cyklu nauczania ukończyło 117 absolwentów o specjalności: uzdatnianie wody i oczyszczanie ścieków, oraz gospodarka odpadami. Ostatni absolwenci TOŚ opuścili szkołę w 2003 roku. W 1999 roku powstało Technikum Handlowe. 31 maja 2000 roku, w wyniku reformy szkolnictwa, nastąpiła zmiana nazwy szkoły na Zespół Szkół im. H. Cegielskiego. Zmiana była podyktowana utworzeniem Gimnazjum Nr 2, które od 1 września stało się częścią naszej szkoły. Od 2001 roku w szkole pojawiły się nowe kierunki kształcenia - licea profilowane o specjalności: zarządzanie informacją i kształtowanie środowiska. W roku szkolnym 2003/2004 naukę rozpoczęło 445 uczniów w 16 oddziałach:

- 3 klasy – liceum profilowanego
- 2 klasy – technikum handlowego
- 3 klasy – liceum technicznego
- 2 klasy – liceum handlowego
- 6 klas – zasadniczej szkoły zawodowej.

2006 – 2016

W owych latach doszło do wielu zmian w kierunkach kształcenia.

Od roku szkolnego 2013 - 2014 zaczęła funkcjonować klasa mundurowa w ramach wprowadzenia innowacji pedagogicznej „Klasa wojskowa w technikum”. Kierunki w technikum: technik mechanik technik handlowiec technik informatyk.

Rok szkolny 2015 - 2016 okazał się rokiem kolejnych zmian. Likwidacja Zespołu Szkół Agrobiznesu im. Dezyderego Chłapowskiego wiązała się z przejściem uczniów i nowych kierunków kształcenia. Wraz z uczniami zostali przyjęci ich nauczyciele. Nie było jednak możliwości przejścia wszystkich uczących ze względu na niewielką liczbę oddziałów. Od tego roku zaczęły funkcjonować kierunki: technik logistyk technik ekonomista technik architektury krajobrazu (wyłącznie rok szkolny 2015 - 2016).

W roku szkolnym 2016-2017 naukę rozpoczęło 635 uczniów w 22 oddziałach: technik handlowiec technik ekonomista technik logistyk technik mechanik, klasy zawodowe W roku szkolnym 2017-2018 naukę rozpoczęło 578 osób w 20 oddziałach.

Od tego roku szkolnego funkcjonuje Szkoła Branżowa I stopnia, która zastąpiła dotychczasową Zasadniczą Szkołę Zawodową. W wyniku reformy oświaty wygaszaniu podlega Gimnazjum nr 2. W tym roku szkolnym pozostały 4 oddziały gimnazjalne: 2 w klasie drugiej i 2 w klasie trzeciej. Klasy pierwsze w technikum: technik logistyk, technik ekonomista i technik informatyk.

2018 – 2022

Od roku szkolnego 2018/2019 pojawił się nowy kierunek kształcenia – technik spedytor. Poza nim do dnia dzisiejszego młodzież uczy się w zawodach: technik logistyk, technik ekonomista, technik handlowiec, technik informatyk, technik mechanik oraz w dalszym ciągu we wszystkich zawodach w Branżowej Szkole I Stopnia. Dostosowując ofertę edukacyjną do zmieniających się warunków na rynku pracy w roku 2022 Szkoła przeprowadzi nabór kandydatów na nowy kierunek kształcenia – technik spawalnictwa.

Idąc z duchem czasu Szkoła stara się nieustannie podnosić jakość kształcenia. Dzięki udziałowi w wielu projektach unijnych rozszerza warsztat pracy o nowe sprzęty, maszyny i urządzenia do nauki zawodu oraz organizuje kursy i szkolenia, dzięki którym zarówno uczniowie jak i nauczyciele zdobywają nowe kwalifikacje. W Szkole sukcesywnie dokonuje się remontów, modernizuje pracownie, aby zapewnić młodzieży bezpieczną i efektywną naukę. Regularnie organizuje się wycieczki rekreacyjne i zawodowe. Angażuje się uczniów do udziału w apelach, przedsięwzięciach, akcjach charytatywnych, konkursach, olimpiadach i zawodach, na których nierzadko osiągają oni sukcesy.

„Szkoła jest naszym paszportem na przyszłość, ponieważ jutro należy do tych, którzy przygotowują się do stawienia temu czoła.”